

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

**Besluit van
tot wijziging van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft,
het Besluit prudentiële regels Wft, het Besluit bestuurlijke boetes financiële
sector en enige andere besluiten op het terrein van de financiële markten
(Wijzigingsbesluit financiële markten 2024)**

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van (...), 202x-00000xxx, directie Financiële Markten;

Gelet op de artikelen 1:3a, vierde lid, 1:81, eerste lid, 1:87, vierde lid, 1:94, eerste lid, onderdeel i, 3:17, tiende lid, 3:72, zevende lid, 3:267e, derde lid, 4:14, tweede lid, onderdeel a, 4:15 tweede lid, aanhef en onderdeel b, onder 2° en 4:17, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht, de artikelen 15, eerste lid en 31 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme, en artikel 5, derde lid, onderdeel f, van de Implementatiewet registratie uiteindelijk belanghebbenden van trusts en soortgelijke juridische constructies;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..., nr .....);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van (...), 202x-0000000000, directie Financiële Markten;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het **Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft** wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan artikel 30 wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Een beheerder van een icbe treft maatregelen en beschikt over procedures die het risico dat de beheerder niet voldoet aan de bij of krachtens de wet gestelde regels tot een minimum beperken.

B

Aan artikel 31d, eerste lid, wordt, onder vervanging van “; en” aan het slot van onderdeel f door een puntkomma en onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel g door “; en”, een onderdeel toegevoegd, luidende:

h. verantwoordelijk zijn voor periodieke evaluatie van de interne regels en procedures ten behoeve van de naleving van de bij of krachtens deze wet gestelde regels.

C

Na artikel 35f wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 35g

1. Een schadeverzekeraar met zetel in Nederland die zich bezighoudt met de afhandeling van letselschade beschikt over adequate procedures en maatregelen die ten minste waarborgen dat de schadeverzekeraar van degene die de schade heeft veroorzaakt, zijn schaderegelaar of het bureau, bedoeld in artikel 2, zesde lid, van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen:

- a. de ontvangst van de aansprakelijkstelling schriftelijk bevestigt aan de benadeelde of diens belangenbehartiger, uiterlijk twee weken na de datum van de ontvangst;
- b. direct na de aansprakelijkstelling een onderzoek start naar de aansprakelijkheid van haar verzekerde;
- c. binnen zes weken reageert op inhoudelijke correspondentie van de benadeelde en diens belangenbehartiger;
- d. binnen drie maanden na de datum van ontvangst van de aansprakelijkstelling een onderbouwd standpunt over de aansprakelijkheid inneemt;
- e. ten minste eenmaal per jaar persoonlijk contact heeft met de benadeelde en diens belangenbehartiger om zich op de hoogte te stellen van diens letsel en de situatie, tenzij de benadeelde aangeeft op dat contact geen prijs te stellen;
- f. de schade die door de schadeverzekeraar is erkend of tussen partijen definitief is vastgesteld uitkeert binnen 14 dagen na deze erkenning of definitieve vaststelling;

Ik vraag bijzondere aandacht voor de schade bestaande uit kosten van rechtsbijstand aan de benadeelde. Het is staande praktijk dat verzekeraars deze kosten vaak slechts mondjesmaat vergoeden. Dit zet de rechtsbijstand aan benadeelden onder druk, want als een belangenbehartiger de kosten verbonden aan zijn werkzaamheden niet vergoed krijgt, dan zal hij op enig moment moeten besluiten die werkzaamheden te staken of op een lager pitje te zetten. Een echte aanpak van het probleem kan worden bereikt door de wettelijke handelsrente van toepassing te verklaren op niet tijdig vergoede kosten van rechtsbijstand, want tot op heden is het (bijna) gratis bier om deze schade niet te vergoeden. Vergoeding van de kosten is een csqn voor goede rechtsbijstand aan benadeelden. Zie ook mijn opmerkingen over de voorwaarden die gesteld zouden moeten worden aan belangenbehartigers hieronder onder het kopje Last but not least.

Het is een tweesnijdend zwaard: als aan belangenbehartigers eisen worden gesteld en zij middels scholing etc. hoge kosten maken om aan die voorwaarden te voldoen, dan dienen de kosten verbonden aan hun rechtsbijstand ook vergoed te worden zodat zij die kwaliteit kunnen blijven bieden.

en

g. indien de schadebehandeling langer duurt dan twee jaar na de schademelding, het initiatief neemt om met de benadeelde of diens belangenbehartiger na te gaan wat daarvan de oorzaak is.

2. Het eerste lid is van toepassing op een schadeverzekeraar die zich bezighoudt met aansprakelijkheid bij bedrijfsongevallen en beroepsziekte, voor zover dekking bestaat krachtens de polis en de aansprakelijkheid gedeeltelijk of geheel is vastgesteld. Het eerste lid is niet van toepassing op een schadeverzekeraar voor zover deze zich bezighoudt met medische aansprakelijkheidszaken.

Het zou welkom zijn als ook in medische zaken termijnen worden genoemd. Juist door geen enkele termijn te noemen zal de indruk ontstaan dat het er niet toe doet hoe lang je wacht met een reactie.

Wenselijk is ook dat voor alle verzekeraars de algemene verplichting wordt opgenomen dat zij alle voor de beslissing t.a.v. de aansprakelijkheid van belang zijnde feiten verzamelen en met de benadeelde delen, dit mede ihkv art. 21 en 843a Rv. Verzekeraars en hun verzekerden beschikken vaak over informatie waar de benadeelde niet eens van weet dat die bestaat of waar de benadeelde niet of lastig bij kan. Een actieve houding van de verzekeraar waar het gaat om het verzamelen van de feiten helpt dan en vervult ook een maatschappelijke behoefte, namelijk om de het wel of niet erkennen van de aansprakelijkheid af te laten hangen van de juridische beoordeling van de feiten, niet op het verdoezelen / verzwijgen van die feiten door de partij die de feiten het eenvoudigst kan verzamelen.

3. Het eerste lid, onderdeel d, is niet van toepassing op een schadeverzekeraar die de branche Aansprakelijkheid motorrijtuigen uitoefent.

Waarom is deze uitzondering opgenomen? Weliswaar staat in de toelichting dat

“Hierin is voorzien omdat deze termijn voor hen al is vastgelegd in artikel 4:70, zesde lid, van de wet (ter implementatie van artikel 4, zesde lid, van de vierde Wam-richtlijn).”

maar dit is toch wel zeer ongelukkig, want door hier lid 3 op te nemen zal de lezer die niet bekend is met art. 4:70 zesde lid de conclusie trekken dat er geen termijn is in WAM-zaken.

Die lezer zou ook zonder kennis van andere wetgeving uit deze regeling op moeten kunnen maken welke termijnen er gelden. Veel lezers zullen immers niet bekend zijn met andere regelingen, of de moeite nemen die te raadplegen. Waarom het de lezer dan zo moeilijk maken en op het verkeerde been zetten? Lid 3 kan wat mij betreft geschrapt worden, dat maakt de regeling duidelijker en doelmatiger.

Last but not least

Ik sluit mij aan bij de opmerkingen van mr. Van Katwijk uit Ermelo waar het gaat om de noodzaak om nu eindelijk eens iets te doen aan de belangenbehartigers die het niet zo nauw nemen met de regels. Want het zijn niet slechts verzekeraars die aangesproken dienen te worden, zeg ik als belangenbehartiger van slachtoffers.

Ik herhaal hier dan ook zijn oproep:

Wijziging van de Wft zou toch nu ook meteen aangegrepen moeten worden om belangenbehartigers die geen advocaat zijn te dwingen zich toetsbaar op te stellen en te zorgen voor kwaliteit door de verplichting zich aan te sluiten bij het keurmerk Letselschade. Zie:

<https://www.victimfirstadvocaten.nl/wp-content/uploads/2021/11/Stop-de-cowboys-in-de-letselschademarkt-Veeru-Mewa-Advocatenblad.pdf>

<https://www.vpro.nl/argos/lees/nieuws/2019/letselschadebureaus.html> en

https://www.oakadvocaten.nl/wp-content/uploads/2021/03/PIV2101_Bulletin-_WTK.pdf

D

In artikel 38a, tweede lid, onderdeel a, wordt “beheer van beleggingen geschiedt aan een derde waaraan voor het beheren van beleggingsinstellingen of het beheren van individuele vermogens” vervangen door “beheer van beleggingsinstellingen geschiedt

aan een derde waaraan voor het beheren van beleggingsinstellingen, het beheren van icbe's of het beheren van individuele vermogens".

E

Artikel 48a komt te luiden:

Artikel 48a

Een geschilleninstantie kan voorgenomen wijzigingen in het reglement, bedoeld in artikel 48, alsmede voorgenomen benoemingen van leden van het bestuur, een ombudsman en de voorzitters van organen belast met buitengerechtelijke geschillenbeslechting niet doorvoeren dan na instemming van Onze Minister. Bij voorgenomen benoemingen vermeldt de geschilleninstantie de leeftijd, genoten opleidingen en professionele achtergrond van de persoon. Deze toelichting kan achterwege blijven in het geval van een herbenoeming.

F

In artikel 52, vierde lid, wordt "de essentiële-informatiedocument" vervangen door "het essentiële-informatiedocument".

G

In artikel 88b, eerste lid, wordt "artikel 4:37c, zesde lid, van de wet" vervangen door "4:37c, zevende lid, van de wet".

H

In het opschrift van paragraaf 9.1.2 wordt "4:26, negende lid, van de wet" vervangen door "4:26, achtste lid, van de wet".

I

In artikel 115bb, tweede lid, wordt "de essentiële beleggingsinformatie" vervangen door "het essentiële-informatiedocument".

J

In artikel 147p, eerste lid, onderdeel a, onder 3, wordt "de essentiële beleggersinformatie" vervangen door "het essentiële-informatiedocument respectievelijk de essentiële beleggersinformatie".

ARTIKEL II

Het **Besluit prudentiële regels Wft** wordt gewijzigd als volgt:

A

In de aanhef van hoofdstuk 3 wordt na "3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel b," ingevoegd "en tiende lid,".

B

Na artikel 16 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 16a

Een financiële onderneming als bedoeld in artikel 3:17, negende lid, van de wet treft ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van cliënten in geval van het blokkeren of opschorten van betalingstransacties, bedoeld in dat lid, de volgende maatregelen:

- a. bij geautomatiseerde gegevensanalyse worden geen algoritmes gehanteerd waarvan de uitkomsten niet navolgbaar en controleerbaar zijn;
- b. de middelen op basis waarvan afwijkende individuele transactiepatronen worden gedetecteerd worden periodiek geëvalueerd;
- c. de privacyverklaring, de overeenkomst of voorwaarden van de financiële onderneming bevat informatie waarmee betrokkenen worden geïnformeerd over de mogelijkheid van geautomatiseerd blokkeren of opschorten van transacties ten behoeve van een integere bedrijfsvoering;
- d. persoonsgegevens worden uitsluitend verwerkt in systemen waarvoor een adequaat beveiligingsniveau geldt;
- e. uitsluitend geautoriseerde personen hebben toegang tot de systemen waarin persoonsgegevens worden verwerkt;
- f. de verwerking van gegevens in geautomatiseerde systemen wordt via elektronische weg vastgelegd (logging); en
- g. de verwerking van de gegevens wordt beëindigd indien deze niet langer noodzakelijk is om te kunnen voldoen aan het waarborgen van een integere bedrijfsvoering.

C

In de aanhef van paragraaf 12.2 wordt "artikel 3:267h, tweede lid" vervangen door "artikelen 3:267d, tweede lid en 3:267e".

D

Na artikel 122 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 122a

De gegevens, bedoeld in artikel 3:267e, derde lid, van de wet zijn:

- a. het herverzekeringscontract inclusief bijlagen, waaronder een toelichting van de wijze waarop de vordering van de cederende verzekeraar op de andere verzekeraar wordt gewaardeerd;
- b. indien van toepassing, de zekerheidsovereenkomsten;
- c. informatie over de geografische locatie van de vordering van de cederende verzekeraar op de andere verzekeraar en de daarmee samenhangende zekerheden;
- d. een onderbouwing van de toereikendheid van het risicobeheer ten aanzien van de herverzekering;
- e. een analyse van de kredietrisico's betreffende de herverzekering;
- f. gegevens op basis waarvan de Nederlandsche Bank redelijkerwijs kan beoordelen of zij na herverzekering gebruik kan maken van haar bevoegdheid als bedoeld in artikel 3:137;
- g. een opinie van de risicobeheerfunctie van de verzekeraar over de mate waarin de verzekeraar in staat is om aan de voorwaarden met betrekking tot de

herverzekering als bedoeld in dit artikel en artikel 3:267e van de wet, te voldoen.

E

In artikel 133 wordt na "een beheerder" ingevoegd ", betaalinstelling of elektronischgeldinstelling".

F

Artikel 138 wordt gewijzigd als volgt:

1. Onder vervanging van "; en" aan het slot van subonderdeel 3° door een puntkomma en onder vervanging van de punt aan het slot van subonderdeel 4° door "; en" wordt een subonderdeel toegevoegd, luidende:

5°. bescheiden waaruit blijkt dat de financiële onderneming als gevolg van de gekwalificeerde deelneming zal kunnen blijven voldoen aan de prudentiële regels die ingevolge deze wet zijn gesteld.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. De Nederlandsche Bank kan, in aanvulling op de gegevens, bedoeld in het eerste lid, andere gegevens van de aanvrager of houder van een verklaring van geen bezwaar verlangen, indien die gegevens nodig zijn voor de beoordeling of er sprake is van de weigeringsgrond als bedoeld in artikel 3:100, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de wet.

ARTIKEL III

Artikel 10 van het **Besluit bestuurlijke boetes financiële sector** wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het derde tot en met zesde lid tot vierde tot en met zevende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

3. Overtreding van artikel 1:104b van de Wet op het financieel toezicht is beboetbaar met de categorie die is verbonden aan het handelen zonder de betreffende beschikking.

2. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Algemeen deel wordt in de numerieke volgorde het volgende artikelnummer met bijbehorende boetecategorie ingevoegd:

1:77m	3
-------	---

3. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen wordt "artikel 4:33, eerste lid" vervangen door "4:33, eerste lid", wordt "4:74b, eerste lid" vervangen door "4:74b, eerste, tweede en derde lid" en vervalt de artikelaanduiding "4:91l, eerste en tweede lid" met bijbehorende boetecategorie.

4. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Gedragstoezicht financiële markten wordt "5:32d, eerste en zevende lid" vervangen door "5:32d, eerste lid" en wordt "artikel 5:88, eerste, tweede en vierde lid" vervangen door "5:88, eerste, tweede en vierde lid".

5. In de opsomming van artikelen uit het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft wordt in de numerieke volgorde het volgende artikelnummer met bijbehorende boetecategorie ingevoegd:

35g	2
-----	---

6. In de opsomming van artikelen uit het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft wordt "artikel 81b" vervangen door "81b" en vervalt de artikelaanduiding "artikel 115ee, eerste tot en met derde lid" met bijbehorende boetecategorie.

ARTIKEL IV

Het **Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten** wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 7 wordt, onder verlettering van onderdelen f tot en met l tot g tot en met m, een onderdeel ingevoegd, luidende:

f. de verordening (EU) nr. 2017/1129 (prospectus).

B

In het onderdeel van bijlage 1 met betrekking tot Verordening (EU) nr. 2017/1129 (prospectus) vervalt "32".

C

In bijlage 3 wordt in numerieke volgorde een onderdeel ingevoegd, luidende:

Verordening (EU) nr. 2016/1011 (benchmarks)

Artikel	Functie
Artikelen 4, 5, 6, 7, 8, eerste lid, 9, 10, eerste en derde lid, 11, 12, 13, 14, 15, eerste, tweede, vierde tot en met zesde lid, 16, 18, 19, eerste lid, 21, eerste en derde lid, 23, tweede, derde, vijfde, zesde en elfde lid, 24, derde lid, 25, tweede, zevende tot en met negende lid, 26, tweede, derde en vijfde lid, 27, 28, 29, 34, eerste en tweede lid.	beleid bepalen en leiding geven bij een beheerder van benchmarks als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel 6, van verordening nr. (EU) 2016/1011 (benchmarks)

ARTIKEL V

Onderdelen a tot en met d van artikel 3 van het **Implementatiebesluit registratie uiteindelijk belanghebbenden van trusts en soortgelijke juridische constructies**

komen te luiden:

- a. 0 tot en met 25 procent;
- b. meer dan 25 tot en met 50 procent;
- c. meer dan 50 tot en met 75 procent;
- d. meer dan 75 tot en met 100 procent.

ARTIKEL VI

In het **Besluit melding zeggenschap en kapitaalbelang in uitgevende instellingen Wft** vervalt artikel 1a.

ARTIKEL VII

In tabel 2 van bijlage 1 bij het **Uitvoeringsbesluit Wwft 2018** vervalt telkens de zin "Een transactie van een bedrag van € 15.000, - of meer."

ARTIKEL VIII

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

ARTIKEL IX

Dit besluit wordt aangehaald als: Wijzigingsbesluit financiële markten 2024.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

§ 1. Inleiding

Dit besluit maakt deel uit van de in beginsel jaarlijkse wijzigingscyclus van wet- en regelgeving op het terrein van de financiële markten. In deze cyclus worden kleinere onderwerpen opgenomen die geen separaat besluit rechtvaardigen. Met dit besluit worden wijzigingen aangebracht in het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft (BGfo), het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr), het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector (Bbbfs), het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten (BuEUv), het Implementatiebesluit registratie uiteindelijk belanghebbenden van trusts en soortgelijke juridische constructies, het Besluit melding zeggenschap en kapitaalbelang in uitgevende instellingen Wft en het Uitvoeringsbesluit Wwft 2018.

Met dit besluit wordt in het BGfo voorzien in herstel van implementatie van de uitvoeringsrichtlijn 2010/43/EU, worden nadere voorschriften ingevoegd voor de personen die het dagelijks beleid bepalen van de beheerder en voor de beheerder van een icbe (artikel I, onderdelen A, B en D), en wordt informatieverstrekking door een feeder-icbe aan de Autoriteit Financiële Markten (AFM) geregeld (artikel I, onderdeel I). Ook wordt voorzien in nadere voorschriften aan de beheerste bedrijfsvoering van schadeverzekeraars om een zorgvuldige behandeling van letselschade nader te borgen (artikel I, onderdeel C). Verder wordt verduidelijkt dat ook herbenoemingen bij een geschilleninstantie, alsmede de benoeming van een ombudsman ter instemming aan de minister worden voorgelegd (artikel I, onderdeel E).

Daarnaast worden in het Bpr nadere regels gesteld ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van cliënten in geval van het blokkeren of opschorten van betalingstransacties (artikel II, onderdeel B). Het nieuwe artikel 122a Bpr legt vast welke gegevens door de cederende verzekeraar moeten worden aangeleverd bij het verzoek om instemming van de Nederlandsche Bank (DNB) voor het sluiten of wijzigen van een activa-intensief herverzekeringscontract (artikel II, onderdeel D). Ook wordt geregeld dat betaalinstellingen en elektronischgeldinstellingen hun financiële staten één keer per jaar dienen te waarmerken (artikel II, onderdeel E).

Als gevolg van wijzigingen van de Wet op het financieel toezicht (Wft) en de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) vervallen in het Bbbfs enkele boetecategorieën en worden enkele toegevoegd (artikel III). Daarnaast wordt een bevoegdheid van de toezichthouder op grond van Verordening (EU) nr. 2017/1129 (prospectus) ingevoegd aan het BuEUv (artikel IV). Ook de klassen waarin de omvang van het economisch belang van een begunstigde valt, wordt bij wijziging verduidelijkt (artikel V). Ten slotte ziet een wijziging van het Uitvoeringsbesluit Wwft 2018 op het schrappen van een objectief grensbedrag dat bepaalt wanneer een transactie moet worden gemeld bij de Financiële inlichtingen eenheid (artikel VII).

In dit algemene deel van de toelichting worden de belangrijkste, beleidsinhoudelijke onderwerpen toegelicht: de behandeling van letselschade door verzekeraars (paragraaf 2), benoemingen bij geschilleninstanties (paragraaf 3), activa-intensieve herverzekering (paragraaf 4), en passende maatregelen bij blokkeren of opschorten van

betalingstransacties (paragraaf 5). Daarna wordt ingegaan op de administratieve lasten als gevolg van dit besluit, de uitkomsten van de openbare consultatie en uitvoerings- en handavingsaspecten (paragrafen 6 tot en met 8).

§ 2. Behandeling van letselschade door verzekeraars

De afgelopen decennia is een groot aantal Europese en nationale maatregelen getroffen in de financiële sector om het belang van de consument beter te beschermen, zowel door de sector zelf als door de overheid. In de verzekeringssector waren deze maatregelen er onder meer op gericht om de klant en het belang van de klant meer centraal te laten staan, zoals de invoering van het provisieverbod, regels voor een betere informatievoorziening en meer transparantie voor verzekeringen met een beleggingscomponent alsmede de introductie van de algemene zorgplicht in de Wft. Ook waren de maatregelen gericht op het versterken van de cultuur, maatschappelijke verantwoordelijkheid en de governance van de verzekeringssector, zoals de invoering van de regels ten aanzien van productontwikkeling, en daarmee op het vergroten van het consumentenvertrouwen in verzekeraars en - in het verlengde daarvan - de financiële markten. Het is van belang dat de consument vertrouwen heeft én houdt in financiële producten en financiële ondernemingen, waaronder verzekeraars. Niet alleen voor de consument zelf, maar ook voor de welvaarts- en welzijnsontwikkeling in Nederland in algemene zin. Met dit besluit wordt hieraan in het BGfo een nieuwe maatregel toegevoegd, namelijk het stellen van nadere eisen aan de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars om een zorgvuldige behandeling van letselschade nader te borgen. Deze maatregel komt mede voort uit de wens om het vertrouwen in de afhandeling van letselschade door verzekeraars te versterken.

De Universiteit Utrecht heeft in opdracht van De Letselschade Raad (DLR) onderzoek verricht naar de oorzaken van langlopende letselschadezaken.¹ Hiermee worden letselschadedossiers bedoeld die niet binnen twee jaar na de schademelding zijn afgewikkeld. Het onderzoek is op 10 juli 2020 afgerond en op 12 oktober 2020 aan de Tweede Kamer gezonden.² Uit dit onderzoek blijkt dat in de meeste zaken verschillende omstandigheden debet zijn aan de lange duur van de behandeling, zoals het wachten op de medische eindtoestand, de re-integratie in het arbeidsproces, en de onduidelijkheid over de door het ongeval ontstane beperkingen. Het is volgens onderzoekers niet mogelijk om één dominante omstandigheid te benoemen als hét kenmerk van een langlopend letselschadedossier. In een beperkter aantal zaken is de lange duur volgens de onderzoekers mede te wijten aan het niet voortvarend handelen door de verzekeraar (8%).³ Deze laatste bevinding staat in contrast met de ervaring van slachtoffers. Slachtoffers beoordelen vooral de voortvarendheid van verzekeraars bij de behandeling van letselschade als onder de maat, aldus het onderzoek.⁴

Uit het onderzoek van de Universiteit Utrecht blijkt verder dat de lange duur van afhandeling van letselschadezaken nooit helemaal te voorkomen is. Het kan juist in het

---

¹ *Langlopende Letselschadezaken. Een empirisch-juridisch onderzoek naar kenmerken van letselschadezaken die niet binnen twee jaar zijn afgesloten*, Utrecht Centre for Accountability and Liability Law, 10 juli 2020 (hierna: onderzoeksrapport Langlopende Letselschadezaken).

² Kamerstukken II 2020/21, 33552, nr. 68.

³ Onderzoeksrapport Langlopende Letselschadezaken, p. 10-11, 77, 178-179.

⁴ Onderzoeksrapport Langlopende Letselschadezaken, p. 11, 126, 157, 164.

belang van de benadeelde zijn om een zaak lang(er) te laten lopen, onder meer omdat lichamelijk herstel lange tijd kan vergen en ook met zorgvuldige re-integratie in het arbeidsproces veel tijd gemoeid kan zijn. Dit neemt niet weg dat verbeteringen mogelijk en nodig zijn. Bij de behandeling van letselschade is inzicht van de benadeelde in de schadebehandeling van groot belang. De benadeelde moet meer grip krijgen op het proces. Daarnaast dienen de snelheid en de kwaliteit van de schadebehandeling te worden verbeterd, door het verkleinen van de afstand tussen benadeelde en verzekeraar (depolarisatie). Heldere communicatie, het juiste verwachttingsmanagement bij de gedupeerde, goede bevoorschotting en samenwerking tussen de betrokkenen op basis van wederzijds vertrouwen en empathie zijn hierbij kernbegrippen, zo blijkt uit voormeld onderzoek van de Universiteit Utrecht. Dit vergt zorgvuldigheid, betrokkenheid en inzet van alle betrokken professionals.

Het rapport biedt handvatten om de schadeafhandeling te verbeteren. In samenspraak met de professionals in de branche zijn verschillende maatregelen uitgewerkt en inmiddels in praktijk gebracht.⁵ Mede ter borging en verbetering van de kwaliteit van letselschadebehandeling door verzekeraars en het vertrouwen in verzekeraars en de verzekeringssector in den brede wordt - in aanvulling op voorgaande maatregelen - ingezet op het stellen van nadere eisen aan de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars via een wijziging van het BGfo. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan de motie van het lid Van Nispen c.s., waarin wordt verzocht om wettelijke verankering van de Gedragscode Behandeling Letselschade (GBL).⁶ Het stellen van nadere eisen aan de bedrijfsvoering - en daarmee de verankering van de GBL - geschiedt op een wijze die aansluit bij de systematiek van de Wft en verenigbaar is met (Europese) rechtsbeginselen, waaronder het beginsel van proportionaliteit en evenredigheid.

De GBL is een gedragscode op basis van zelfregulering, vastgesteld door DLR. De GBL bevat tien gedragsregels die zich richten tot de professionals die beroepsmatig betrokken zijn bij de behandeling van letselschadezaken, zoals belangenbehartigers van gedupeerden, verzekeraars, letselschade-experts, medisch adviseurs en arbeidsdeskundigen. De gedragsregels beschrijven welke morele waarden en verantwoordelijkheden centraal dienen te staan in de behandeling van letselschade. In de tien gedragsregels van de GBL staat het belang van de benadeelde centraal. Naleving van de gedragsregels helpt het proces van schadebehandeling verder te professionaliseren. De GBL is er op gericht de schadebehandeling deugdelijk en soepel te laten verlopen. Dit is van elementair belang voor slachtoffers met letselschade. Zij kunnen zich op deze wijze zo goed mogelijk richten op hun herstel en hun leven na het ongeval verder vormgeven. Dit is ook in het belang van alle professionals betrokken bij de schadeafhandeling. De kosten die samenhangen met de schadeafhandeling worden op deze manier zo laag mogelijk gehouden en het vertrouwen in de professionals wordt versterkt.

Ter uitvoering van voornoemde motie van het lid Van Nispen c.s. is in kaart gebracht welke regels in de GBL, inclusief aanscherping ervan, zoals bedoeld in de motie, wettelijk kunnen worden verankerd en bestuursrechtelijk gesanctioneerd. Dit betreft de meer procedurele regels uit de GBL en - voor wat betreft de reactietermijn voor

---

⁵ Zie Kamerstukken II, 2020/21, 33552, nr. 68 en Kamerstukken II, 2020/21, nr. 84.

⁶ Zie de motie van het lid Van Nispen c.s. met het verzoek aan het kabinet om de GBL en aanscherping daarvan wettelijk te verankeren (Kamerstukken II 2020/21, 33552, nr. 74).

correspondentie - bredere zelfregulering. Dit zijn regels met termijnen, die niet aan een inhoudelijke beoordeling van de zaak zijn gekoppeld. Dergelijke regels lenen zich naar hun aard voor wettelijke verankering en bestuursrechtelijke sanctionering. Deze meer procedurele regels richten zich vrijwel allemaal tot de verzekeraar. Met dit besluit wordt daarom voorzien in verankering van de betreffende regels in het BGfo.

De regering onderschrijft het belang van de bijdrage die zelfregulering levert aan de professionaliteit van een (beroeps)groep. De zelfregulering in de letselschadebranche betreft onder andere het opstellen van gedragscodes en richtlijnen voor schadeafhandeling. Ook houdt DLR toezicht op de kwaliteit van aangesloten professionals. Recente voorbeelden van deze zelfregulering betreffen onder meer de invoering van het Nationaal Keurmerk Letselschade en de oprichting van de Kamer Langlopende Letselschadezaken. Het voordeel van zelfregulering boven wetgeving is onder meer dat hiermee over het algemeen snel kan worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen. Het vergt een actieve opstelling van professionals. Dit bevordert hun betrokkenheid bij en daarmee de effectiviteit van het stelsel als geheel. Een gezonde cultuur en een goede governance worden het beste gewaarborgd als de maatregelen daartoe door de professionals zelf worden gedragen. Regelgeving kan daarbij aansluiten en het stelsel van zelfregulering waar nodig versterken.

Dit besluit versterkt de bestaande zelfregulering door schadeverzekeraars te verplichten om te beschikken over adequate procedures en maatregelen ter voorkoming van overschrijding van termijnen bij de behandeling van letselschade. Deze verplichting maakt onderdeel uit van de beheerste bedrijfsvoering. Dit is in overeenstemming met de systematiek van de Wft waarin de bedrijfsvoering een primaire verantwoordelijkheid is van de financiële onderneming. Het is aan de financiële onderneming, in dit geval de schadeverzekeraar, om ervoor zorg te dragen dat zij beschikt over adequate procedures en maatregelen die ten minste aan bepaalde voorwaarden voldoen. De AFM houdt hierop risicogestuurd toezicht en kan handhavend optreden. Zij ziet erop toe dat de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars waarborgen bevat ter voorkoming van overschrijding van de gestelde termijnen. De toezichthouder treedt niet op in individuele zaken (zie ook hierna). Burgers kunnen wel melding doen bij de toezichthouder over de opstelling van verzekeraars in individuele zaken. De toezichthouder kan indien daartoe aanleiding bestaat het toezicht dan intensiveren, bijvoorbeeld door een onderzoek in te stellen en indien nodig, handhavende maatregelen te treffen, zoals het opleggen van een boete.

Dit toezicht op ondernemingsniveau laat de bestaande praktijk van zelfregulering en toepassing van de GBL in individuele zaken onverlet. Indien op termijn normen uit de zelfregulering zouden wijzigen, worden onderhavige eisen aan de bedrijfsvoering in het BGfo zo nodig aangepast.

Naast de meer procedurele regels bevat de GBL regels die een beoordeling vergen van een individuele zaak. Hierbij kan gedacht worden aan de vraag of in een specifieke zaak sprake is van een medische eindtoestand of een passende oplossing. Een dergelijke beoordeling van civielrechtelijke aspecten is aan de rechter of de buitengerechtelijke geschillenbeslechter. Het past niet bij de rol van de bestuursrechtelijke toezichthouder om dit te beoordelen. Deze regels zijn daarom geen onderdeel van de verankering, zoals voorgesteld in dit besluit. Dit zou er immers toe kunnen leiden dat de toezichthouder

geschillenbeslechter wordt en zich moet buigen over civielrechtelijke of medische vraagstukken, waarvoor ze niet geëquipeerd is, zoals de beoordeling van causaliteit, vaststelling van schade en de medische toestand. Voor een oplossing in individuele zaken wordt separaat ingezet op (bevordering van) buitengerechtelijke geschillenbeslechting. Hierbij wordt verwezen naar de Kamer voor Langlopende Letselschadezaken en de inzet door DLR op meer mediation en herstelbemiddeling.⁷

§ 3. Benoemingen bij geschilleninstanties

Artikel 48a bepaalt dat voorgenomen wijzigingen in de samenstelling van het bestuur en de voorzitters van organen belast met geschillenbeslechting bij een geschilleninstantie pas kunnen worden doorgevoerd na instemming van de minister.⁸ Met de wijzigingen in dit artikel wordt verduidelijkt dat ook herbenoemingen onder het instemmingsrecht vallen, alsmede de benoeming van een ombudsman. Voorts worden enkele tekstuele fouten hersteld.

§ 4. Activa-intensieve herverzekering

Het nieuwe artikel 122a Bpr legt vast welke gegevens de cederende verzekeraar moet aanleveren bij het verzoek om instemming van DNB voor het sluiten of wijzigen van een activa-intensief herverzekeringscontract als bedoeld in artikel 3:267e, eerste lid, Wft. Bij de aanduiding 'verzekeraar' gaat het om zowel een herverzekeraar, levensverzekeraar, natura-uitvaartverzekeraar of schadeverzekeraar.

De betreffende gegevens moeten DNB in staat stellen te beoordelen of de vordering op de (her)verzekeraar zowel bij aanvang als gedurende de looptijd van het herverzekeringscontract voldoet aan de prudent-person regel als bedoeld in artikelen 3:267d, eerste lid, Wft, I 118 Bpr en artikel 132, tweede lid van de richtlijn solvabiliteit II. Hierbij toetst DNB of de betreffende vordering voldoet aan de prudent-person regel in de going-concernsituatie alsmede in situaties waarin er geen sprake meer is van going concern, zoals bijvoorbeeld in een situatie van insolventie van de overnemende (her)verzekeraar. Deze gegevens dienen alle tezamen om aan te tonen dat aan de prudent-person regel wordt voldaan. Zo dient de informatie over de geografische locatie van de activa die tegenover de vordering van de cederende verzekeraar op de herverzekeraar staat (onderdeel c), niet alleen om vast te stellen welke nationale wettelijke kaders relevant zijn (onderdeel f), maar ook om aan te tonen dat deze activa zodanig zijn gelokaliseerd dat zowel de cederende verzekeraar als DNB er doorlopend over kunnen beschikken (onderdeel d). Daarnaast is de informatie over de geografische locatie van de activa ook van belang voor de analyse van de kredietrisico's (en onderdeel e). Voor een toelichting op de afzonderlijke onderdelen van artikel 122a wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

§ 5. Passende maatregelen bij blokkeren of opschorten transactiemonitoring

---

⁷ Zie voor een nadere toelichting op de pilots van DLR met de Kamer voor Langlopende Letselschadezaken en de inzet op meer mediation en herstelbemiddeling Kamerstukken II 2020/21, 33552, nr. 84, p. 2.

⁸ In artikel 48a wordt onder meer het vereiste genoemd dat de leeftijd van de voorgenomen benoemde persoon wordt vermeld. De leeftijd is relevant omdat de geschilleninstanties een wettelijke ontslagleeftijd kunnen hanteren die in lijn is met de wettelijke ontslagleeftijd binnen de rechtelijke macht.

In het wetsvoorstel Verzamelwet gegevensbescherming⁹ is een wijziging van de Wft opgenomen waarin wordt verduidelijkt dat financiële ondernemingen in het kader van het uitvoeren van transactiemonitoring zo nodig ook geautomatiseerde transacties kunnen blokkeren of opschorten als hiervoor aanleiding is en wordt ook de verplichting tot het uitvoeren van transactiemonitoring zelf in de Wft opgenomen. Als gevolg van deze wijziging dienen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te worden gesteld over passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van cliënten in geval van het blokkeren of opschorten van betalingstransacties. Met de in onderdeel B van artikel II voorgestelde wijziging van het Bpr wordt hieraan gevolg gegeven.

[PM: advies Autoriteit Persoonsgegevens]

§ 6. Administratieve lasten en nalevingskosten

Behandeling van letselschade door verzekeraars

De regeldruk verbonden aan de nadere eisen voor schadeverzekeraars gericht op nadere borging van het voorkomen van overschrijding van termijnen bij de behandeling van letselschade zijn beperkt. De nalevingskosten van de nadere eisen aan de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars slaan neer op de sector zelf, nu de organisatie en inrichting van de bedrijfsvoering dat voldoet aan de wettelijke waarborgen primair aan de onderneming is. Deze extra kosten zullen echter relatief overzichtelijk zijn nu zoveel mogelijk wordt aangesloten bij de GBL en wat er nu al voor de verzekeringssector (bij leden van het Verbond van Verzekeraars en overige schadeverzekeraars die houder zijn van het Nationaal Keurmerk Letselschade) geldt.

Wijzigingen toezicht verzekeraars (activa-intensieve herverzekering)

Een verzekeraar die voornemens is een activa-intensief herverzekeringscontract te sluiten dat erin voorziet dat de ontvangende (her)verzekeraar op enig moment activa kan aanhouden in een staat die geen lidstaat is, dient bij DNB een aantal gegevens aan te leveren. Naar verwachting zullen niet meer dan tien verzekeraars per jaar een dergelijke aanvraag indienen. Er wordt geschat dat een hoogopgeleide medewerker 40 uur nodig zal hebben om de benodigde gegevens te verzamelen en aan DNB toe te doen komen. Hiermee worden de nalevingskosten geschat op € 21.600 (€ 54 x 40 uren x 10 verzekeraars).

§ 7. Consultatie

[PM]

§ 8. Uitvoering en handhaving

[PM]

---

⁹ Kamerstukken II 2022/23, 36264, nr. 2, p. 13-14 (Verzamelwet gegevensbescherming).

Artikelsgewijs

ARTIKEL I (BGfo)

A (artikel 30)

Artikel 30, achtste lid, verwerkt een nog niet geïmplementeerde passage van artikel 10, eerste lid, eerste alinea, van uitvoeringsrichtlijn 2010/43/EU (icbe's). De beheerder van een icbe dient maatregelen te treffen en te beschikken over procedures zodat het risico tot een minimum wordt beperkt dat de beheerder de bij of krachtens de Wft gestelde regels niet naleeft.

B (artikel 31d)

Artikel 31d, eerste lid, onderdeel h, verwerkt artikel 9, derde lid, onderdeel a, van de uitvoeringsrichtlijn 2010/43/EU. De personen die het dagelijks beleid bepalen van de beheerder zijn verantwoordelijk voor een periodieke evaluatie van de regels en procedures die door de beheerder zijn opgesteld ten behoeve van de naleving van de bij of krachtens deze wet gestelde regels.

C (artikel 35g)

Het nieuwe artikel 35g van het BGfo strekt tot uitvoering van artikel 4:15, tweede lid, aanhef en onderdeel b, onder 2°, van de Wft. Dit artikel introduceert de verplichting voor schadeverzekeraars die onder de GBL vallen met zetel in Nederland om te beschikken over procedures en maatregelen die naleving van termijnen bij de behandeling van letselschade borgen. Het artikel strekt ertoe om het proces van schadebehandeling te versterken en het vertrouwen in deze schadeverzekeraars en daarmee de verzekeringsbranche nader te borgen en, waar nodig, te verbeteren (zie ook paragraaf 2 van het algemeen deel van deze toelichting).

Ingevolge artikel 35g, eerste lid, is het aan de schadeverzekeraar om ervoor te zorgen dat hij beschikt over procedures en maatregelen die aan bepaalde voorwaarden voldoen ter voorkoming van het overschrijden van termijnen bij de behandeling van letselschade. De AFM houdt hierop risicogestuurd toezicht. Dit betekent dat de AFM erop toeziet of de bedrijfsvoering waarborgen bevat ter voorkoming van overschrijding van de gestelde termijnen. Indien dit niet of onvoldoende het geval is, kan de AFM handhavend optreden, indien zij daartoe aanleiding ziet. Zij kan bijvoorbeeld een bestuurlijke boete opleggen.

In artikel 35g, eerste lid, wordt bepaald aan welke nadere eisen de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars moet voldoen. De in het eerste lid gehanteerde begrippen sluiten aan bij de begrippen van de GBL. Zo is een benadeelde degene die schade lijdt als gevolg van een ongeval en de schadeverzekeraar die het betreft de verzekeraar bij wie het ongeval verzekerd is tegen aansprakelijkheid en de daaruit voortvloeiende schadeclaims van de benadeelde(n) of nabestaanden.

Ingevolge onderdeel a dient de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars te waarborgen dat de verzekeraar zich uiterlijk twee weken na ontvangst van de aansprakelijkstelling

door bevestiging van de ontvangst bekend maakt bij de benadeelde of, indien van toepassing, diens belangenbehartiger. Het is - met het oog op een goede communicatie en vertrouwen - van belang dat de benadeelde (indien van toepassing via diens belangenbehartiger) snel in het proces van schadebehandeling een kenbaar aanspreekpunt heeft bij de behandeling van diens letselschade.

De GBL vermeldt in dit kader dat de schadeverzekeraar contact opneemt met de (belangenbehartiger van de) benadeelde en meldt wie zijn zaak behandelt en dus als contactpersoon optreedt en dat de schadeverzekeraar bij het eerste contact:

- informeert hoe het met de benadeelde gaat en medeleven en begrip toont;
- informeert naar de gevolgen van het ongeval;
- de gegevens meldt waaronder de claim bij haar bekend is, zoals het dossierkenmerk en de naam en het telefoonnummer van de behandelaar;
- een bevestiging per e-mail of brief stuurt als de benadeelde daarop prijs stelt;
- uitlegt wat de benadeelde kan verwachten met betrekking tot het schaderegelingstraject.

Met het oog op het bevorderen van een vlot procesverloop bepaalt onderdeel b dat de bedrijfsvoering van schadeverzekeraars dient te waarborgen dat de schadeverzekeraar direct na de aansprakelijkstelling een onderzoek naar de aansprakelijkheid van haar verzekerde start. De omvang, inhoud en aard van het onderzoek hangt af van de omstandigheden van het geval, juist met het oog op het benodigde maatwerk in het belang van de benadeelde. Een verzekeraar kan bijvoorbeeld uitgaan van een ingevuld en ondertekend schadeaanvraagformulier om de betrokkenheid en schuld vast te stellen. Als dat nodig is voor de vaststelling van de aansprakelijkheid, vraagt de verzekeraar informatie op bij de benadeelde en schrijft deze getuigen aan. Soms vraagt de verzekeraar politiestukken op. In alle gevallen vraagt de verzekeraar uitsluitend die informatie op die echt nodig is om de aansprakelijkheid vast te kunnen stellen.

Onderdeel c is er op gericht te borgen dat de schadeverzekeraar binnen zes weken reageert op inhoudelijke correspondentie van de benadeelde of, indien van toepassing, diens belangenbehartiger. Deze norm is strikt genomen geen onderdeel van de GBL, maar wel van het bestaande stelsel van zelfregulering. Verzekeraars die zijn ingeschreven in het register van het Nationaal Keurmerk Letselschade worden iedere 1,5 jaar via een onafhankelijk auditbureau getoetst op naleving hiervan. Deze norm strekt ertoe de voortgang in de schadebehandeling te bewaken en ervoor te zorgen dat de benadeelde weet dat hij gehoord wordt, weet waar hij aan toe is en niet langer in onzekerheid verkeert dan nodig. De termijn is gericht op inhoudelijke correspondentie van de benadeelde en derhalve niet op niet-inhoudelijke correspondentie, zoals een rappel. De reactie van de verzekeraar kan ook een niet-inhoudelijke reactie betreffen, bijvoorbeeld dat deze nog wacht op nadere informatie van andere partijen, zoals een letselschade-expert, medisch adviseur of arbeidsdeskundige. Een risico van deze termijn is, dat er veel nadruk komt te liggen op het gegeven *dat* er een reactie komt en de inhoud daaraan ondergeschikt raakt. Dit risico is beperkt aangezien ook een voortvarende inhoudelijke behandeling een belangrijk uitgangspunt is bij de behandeling van letselschade. Een voortvarende inhoudelijke behandeling vereist inzet van de verzekeraar en de belangenbehartiger.

In aanvulling hierop regelt onderdeel d dat de bedrijfsvoering van de schadeverzekeraar borgt dat de verzekeraar binnen drie maanden na de aansprakelijkstelling een onderbouwd standpunt inneemt over de aansprakelijkheid. Deze termijn is voor WAM-verzekeraars of hun schaderegelaars reeds vastgelegd in artikel 4:70, zesde lid, van de wet (ter implementatie van artikel 4, zesde lid, van de vierde Wam-richtlijn). Bij een onderbouwd standpunt over de aansprakelijkheid kan worden gedacht aan een voorstel tot schadevergoeding of een gemotiveerde reactie (of een combinatie daarvan) overeenkomstig de wettelijke verplichting voor WAM-verzekeraars om binnen drie maanden:

- a. een met redenen omkleed voorstel tot schadevergoeding te geven indien de aansprakelijkheid niet wordt betwist en de omvang van de schade is vastgesteld; of
- b. een met redenen omkleed antwoord op alle punten van het verzoek tot schadevergoeding te geven indien de aansprakelijkheid wordt betwist of de omvang van de schade nog niet volledig is vastgesteld.

Het doel van deze bepaling is om - gelet op het belang van voortgang in de behandeling van letselschade - de verzekeraar of diens schaderegelaar te dwingen binnen de genoemde termijn een gemotiveerde reactie te geven. Het ligt in de rede dat de verzekeraar de aansprakelijkheid alleen afwijst indien dat in redelijkheid verdedigbaar is.

Ingevolge onderdeel e dient de schadeverzekeraar te beschikken over adequate procedures en maatregelen die waarborgen dat de verzekeraar ten minste één keer per jaar persoonlijk contact heeft met de benadeelde om zich op de hoogte te stellen van diens letsel en situatie, ook als de benadeelde wordt bijgestaan door een belangenbehartiger, tenzij de benadeelde aangeeft op dit contact geen prijs te stellen. Deze eis aan de bedrijfsvoering is gericht op het verkleinen van de afstand tussen de benadeelde en de verzekeraar alsmede op het verbeteren van de informatievoorziening, de communicatie, en het verwachtingsmanagement, waardoor de benadeelde meer grip krijgt op zijn schadebehandeling. Het doel van het contact kan zeer divers zijn en hangt af van de omstandigheden van het geval. Zo kunnen de schadeverzekeraar (of de door haar ingeschakelde schaderegelaar), de benadeelde en, indien van toepassing, diens belangenbehartiger tijdens het gesprek (nader) kennismaken en over en weer begrip kweken. Ook kan het gesprek de benadeelde de gelegenheid geven zijn verhaal te doen, zijn zorgen, wensen en behoeften te uiten en uitleg te geven over de vordering, waarna partijen de behandeling daarvan met elkaar kunnen afstemmen. Daarnaast kunnen partijen tijdens het gesprek informatie uitwisselen en overleggen over de stand van zaken. Het gesprek kan door partijen ook worden benut om een eindregeling te bespreken. Het ligt hierbij in de rede dat de verzekeraar en, indien van toepassing, de belangenbehartiger zich ervan vergewissen dat de benadeelde vooraf bekend is met het doel van het gesprek en ervoor zorgen dat de benadeelde weet waar hij aan toe is, zodat hij zich hierop kan voorbereiden en dus in staat is zijn belangen te (laten) behartigen.

Onderdeel f is erop gericht te borgen dat de verzekeraar van degene die de schade heeft veroorzaakt de schade die door haar is erkend of tussen partijen definitief is vastgesteld uitkeert binnen 14 dagen na deze erkenning of definitieve vaststelling. Deze nadere eis aan de bedrijfsvoering is gericht op een vlotte uitkering van de erkende of definitief vastgestelde schade. De schade uit onderdeel f omvat naast de letselschade zelf ook de

door de verzekeraar erkende of definitief vastgestelde buitengerechtelijke kosten, zoals de facturen van de belangenbehartiger.

De meeste letselschadeclaims worden binnen twee jaar na de melding afgewikkeld. Duurt de schadebehandeling langer dan twee jaar of is dat de verwachting, dan dient de bedrijfsvoering van de schadeverzekeraar ingevolge onderdeel g te borgen dat de verzekeraar het initiatief neemt om met de benadeelde of, indien van toepassing, diens belangenbehartiger na te gaan wat hiervan de oorzaak is. De GBL vermeldt in dit kader dat als de benadeelde een belangenbehartiger heeft, de verzekeraar contact heeft met de belangenbehartiger, maar zij zich er voor in zet om ook de benadeelde zelf daarbij te betrekken.

Indien de behandeling van een letselschadeclaim stagneert omdat de belangenbehartiger niet reageert binnen de afgesproken termijn¹⁰, staat het de verzekeraar vrij rechtstreeks contact op te nemen met de benadeelde nadat zij de belangenbehartiger op de hoogte heeft gesteld van haar voornemen en hem een termijn van vier weken heeft gegeven om alsnog te reageren, zo volgt uit de toelichting van de GBL. De GBL licht hierbij toe dat de verzekeraar de benadeelde dan uitlegt welke informatie is opgevraagd bij de belangenbehartiger en waarom zij rechtstreeks contact opneemt.¹¹

In het tweede lid wordt de reikwijdte van artikel 35g afgebakend tot de verzekeraars met zetel in Nederland op wie de GBL van toepassing is. De nadere eisen aan de bedrijfsvoering uit het eerste lid zijn van toepassing op schadeverzekeraars als bedoeld in artikel 1:1 Wft met zetel in Nederland die zich bezighouden met de afhandeling van letselschadezaken. Ingevolge het tweede lid gelden deze nadere eisen voor aansprakelijkheid bij bedrijfsongevallen en beroepsziekten, voor zover dekking bestaat krachtens de polis en de aansprakelijkheid gedeeltelijk of geheel is vastgesteld. Achtergrond hiervan is dat de vaststelling van aansprakelijkheid in deze gevallen over het algemeen veel complexer is dan bij bijvoorbeeld een verkeersongeval en de afhandeling in de beginfase vaak via de werkgever en niet via de verzekeraar loopt. De nadere eisen zijn niet van toepassing op schadeverzekeraars voor zover deze zich bezighouden met medische aansprakelijkheidszaken. De behandeling van medische aansprakelijkheidszaken is uitgezonderd omdat voor deze zaken, mede als gevolg van specifieke wet- en regelgeving, zoals de Wet kwaliteit, klachten en geschillen zorg, specifieke (gedrags)regels gelden. Zo is op medische aansprakelijkheidszaken de GBL niet van toepassing maar geldt de recentelijk herziene Gedragscode 'Openheid medische incidenten; betere afwikkeling Medische Aansprakelijkheid' (GOMA 2022).¹² Hierbij geldt onverkort dat voormelde verzekeraars bij de afhandeling van medische aansprakelijkheidszaken, aansprakelijkheid bij bedrijfsongevallen of beroepsziekte een actief (schaderegelings)beleid voeren en handelen in de geest van de GBL.

In het derde lid is bepaald dat de verplichting uit het eerste lid, onderdeel d, om binnen drie maanden na de aansprakelijkstelling een onderbouwd standpunt in te nemen niet

---

¹⁰ Uit het dossieronderzoek van de Universiteit Utrecht naar langlopende letselschade van 10 juli 2020 volgt dat in 14% van de onderzochte zaken het niet tijdig reageren van de belangenbehartiger van het slachtoffer mede debet was aan het nog niet afgehandeld zijn van de zaak.

¹¹ Vgl. punt 4 van de Bedrijfsregeling 15 'Informatieverstrekking bij letselschade'.

¹² https://deletselschaderaad.nl/wp-content/uploads/GOMA-2022_digitaal.pdf.

van toepassing is op WAM-verzekeraars (en hun schaderegelaars). Hierin is voorzien omdat deze termijn voor hen al is vastgelegd in artikel 4:70, zesde lid, van de wet (ter implementatie van artikel 4, zesde lid, van de vierde Wam-richtlijn).

D (artikel 38a)

De wijziging van artikel 38a, tweede lid, onderdeel a, betreft de implementatie van artikel 13, eerste lid, onderdeel c, van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten. In artikel 38a, tweede lid, onderdeel a, is opgenomen dat het beheer van een icbe ook mag worden uitbesteed aan een beheerder van een icbe met een vergunning of erkenning en die aan prudentieel toezicht is onderworpen.

E (artikel 48a)

In de tekst van artikel 48a wordt toegevoegd dat ook de benoeming van een ombudsman ter instemming aan de minister moet worden voorgelegd. Een ombudsman drukt immers een belangrijke stempel op de wijze waarop de geschillenbeslechting plaatsvindt, maar is mogelijk niet aangewezen als voorzitter van een geschillenbeslechtsorgaan. Het past om ook deze persoon te toetsen op onafhankelijkheid, kennis en achtergrond, teneinde de kwaliteit van geschillenbeslechting van geschilleninstanties in de financiële sector te borgen. Met deze wijziging wordt nadrukkelijk niet beoogd om andere leden van organen of andere personen die belast zijn met geschillenbeslechting hieronder te laten vallen.

Voorts wordt verduidelijkt dat ook voorgenomen herbenoemingen van bestuursleden, een ombudsman en de voorzitters van organen belast met buitengerechtelijke geschillenbeslechting de instemming van Onze Minister vergen. De bevoegdheid van Onze Minister tot instemming met benoemingen en wijziging van het reglement komt voort uit zijn verantwoordelijkheid voor het doorlopend toezicht op het functioneren van de geschilleninstanties die zijn erkend voor de financiële sector. Hieruit vloeit voort dat de minister moet instemmen met de samenstelling van het bestuur. Hieronder vallen ook benoemingen waarbij de samenstelling van het bestuur niet wijzigt. De leeftijd, genoten opleiding en professionele achtergrond zijn bij een herbenoeming eerder al beoordeeld. Deze toelichting kan daarom bij een herbenoeming achterwege blijven. Daarnaast wordt een aantal tekstuele wijzigingen doorgevoerd.

F (artikel 52)

Dit betreft een technische wijziging.

G (artikel 88b)

In artikel 88b, eerste lid, werd verwezen naar het verkeerde lid van artikel 4:37c. Dit is hersteld door aanpassing van artikel 88b, eerste lid.

H (opschrift paragraaf 9.1.2)

In het opschrift van paragraaf 9.1.2 werd verwezen naar het verkeerde lid van artikel 4:26. Dit is hersteld door aanpassing van het opschrift.

I (artikel 115bb)

Dit betreft een technische wijziging.

J (artikel 147p)

Artikel 147p, eerste lid, onderdeel a, onder 3, is aangepast. Op grond van artikel 147p, eerste lid, dient een feeder-icbe uiterlijk twee maanden na de datum van bekendmaking van een voornemen tot liquidatie van de master-icbe gegevens aan de AFM te verstrekken. Een feeder-icbe die deelnemingsrechten aanbiedt aan niet-professionele beleggers dient op grond van artikel 65a, eerste lid, van het BGfo een essentieel-informatiedocument op te stellen. Derhalve dient de feeder-icbe bij een voornemen tot liquidatie van de master-icbe het essentiële-informatiedocument aan de AFM te zenden. Indien de feeder-icbe deelnemingsrechten aanbiedt aan professionele beleggers en essentiële beleggersinformatie heeft opgesteld, dient de feeder-icbe de essentiële beleggersinformatie aan de AFM te verstrekken. Gelet op deze situaties is in artikel 147p, eerste lid, onderdeel a, onder 3, geregeld dat "het essentiële-informatiedocument respectievelijk de essentiële beleggersinformatie" aan de AFM dient te worden verstrekt. Welk document aan de AFM dient te worden verstrekt is afhankelijk van de vraag welk informatiedocument de feeder-icbe heeft opgesteld.

ARTIKEL II (Bpr)

A en B (artikel 16a)

In deze onderdelen worden op grond van artikel 3:17, tiende lid, Wft nadere regels gesteld over passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van cliënten in geval van het blokkeren of opschorten van betalingstransacties, bedoeld in artikel 3:17, negende lid, Wft. Daarmee wordt voldaan aan het vereiste daartoe, gesteld in artikel 22, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

C (paragraaf 12.2)

De wijziging van de aanhef van paragraaf 12.2 heeft ten doel de aanhef in lijn te brengen met de inhoud van de paragraaf. Artikel 3:267h Wft, waarnaar de aanhef verwijst, is inmiddels vervallen. De inhoud van het vervallen artikel 3:267h Wft is opgenomen in artikel 3:267d (nieuw), waardoor de aanhef dienovereenkomstig wordt aangepast.

D (artikel 122a)

Onderdeel a van artikel 122a betreft het herverzekeringscontract, voordat het wordt ondertekend, inclusief alle bijlagen. Een van de bijlagen moet een toelichting bevatten van de wijze waarop de vordering op de (her)verzekeraar wordt gewaardeerd.

Onderdeel b, de zekerheidsovereenkomst wordt apart genoemd voor zover deze niet als bijlage bij de herverzekeringsovereenkomst wordt beschouwd door de verzekeraar.

Onderdeel c ziet op informatie over de geografische locatie van de vordering op de herverzekeraar en de daarmee samenhangende zekerheden, zodat duidelijk is van welke jurisdicties het regelgevend kader relevant is om de beschikbaarheid van die zekerheden voor de verzekeraar en DNB in zowel going concern als gone concern te kunnen bepalen.

Onderdeel d betreft een onderbouwing door de verzekeraar dat sprake is van adequaat risicomanagement ten aanzien van het activa-intensief herverzekeringscontract. Het is aan degenen die zich bezighouden met de dagelijkse operationele besturing, zoals de directie of de balansmanagementafdeling, om aan te tonen dat het risicomanagement ten aanzien van de herverzekering adequaat is georganiseerd. In deze onderbouwing wordt onder meer betrokken de wijze waarop de cederende verzekeraar de risico's die gepaard gaan met activa-intensieve herverzekering onderkent, meet, bewaakt, beheerst en rapporteert als bedoeld in artikelen 3:267d, eerste lid, Wft, artikel 118 Besluit prudentiële regels Wft en artikel 132, tweede lid van de richtlijn solvabiliteit II. In het bijzonder dient de verzekeraar aan te tonen dat de omvang van de vordering op de herverzekeraar op de balans van de verzekeraar tenminste wordt gedekt door activa en die activa, bijvoorbeeld in de vorm van beleggingen, zodanig zijn gelokaliseerd dat hun beschikbaarheid gewaarborgd is.

Onderdeel e ziet op een analyse van de kredietrisico's die gepaard gaan met het activa-intensief herverzekeringscontract, waaronder de kredietwaardigheid van de herverzekeraar.

Onderdeel f betreft een onderbouwing dat DNB ook na herverzekering kan blijven gebruikmaken van haar bevoegdheid om op grond van het bepaalde ingevolge artikel 3:137 Wft de beschikkingsbevoegdheid van de cederende verzekeraar te beperken of te verbieden om anders dan met instemming van DNB te beschikken over deze waarden. Deze onderbouwing ziet op de toepasselijke toezichts- en regelgevingsregimes, waaronder toepasselijke faillissementsregelgeving. Daarnaast ziet de analyse ook op de regelgeving ten aanzien van zekerheidsstellingen. Te denken valt hierbij aan informatie over hoe de vordering zal worden behandeld in geval van een faillissement van de (her)verzekeraar, zoals een eventueel voorrangrecht van de vordering, alsmede de eventuele bevoegdheid tot afwijzing van de claim op de (her)verzekeraar door de curator.

Onderdeel g betreft een opinie van de risicomanagementfunctie van de cederende verzekeraar over de voorgaande stukken van de verzekeraar en de mate waarin de verzekeraar in staat is te voldoen aan de prudent-person regel. Het gaat om een onafhankelijke beoordeling van de risicomanagementfunctie over de mate waarin de verzekeraar in staat is de risico's te beheersen en te voldoen aan het prudent person beginsel. Onder andere zal de risicomanagementfunctie moeten beoordelen of de onderbouwing van degenen die verantwoordelijk zijn voor de dagelijkse bedrijfsvoering (eerste lijn) onder onderdeel d naar haar oordeel juist is. Deze beoordeling voert de risicomanagementfunctie uit als onderdeel van het advies dat de risicomanagementfunctie uitbrengt ingevolge artikel 269(1)(d) van de gedelegeerde verordening solvabiliteit II.

E (artikel 133)

Betaalinstellingen en elektronischgeldinstellingen (egi's) zijn op basis van artikel 3:72, zevende lid, Wft verplicht om hun financiële staten te voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid, oftewel een accountantsverklaring. Met deze wijziging wordt geregeld dat de staten één keer per jaar gewaarmerkt dienen te worden, tenzij de betaalinstelling of egi haar jaarrekening voorzien van een accountantsverklaring naar DNB toestuurt. Deze uitzonderingsregel heeft als doel om de lasten van de verplichting zoveel mogelijk te beperken. Betaalinstellingen en egi's moeten hun jaarrekening op grond van het BW vaak al voorzien van een accountantsverklaring. Indien zij deze opsturen naar DNB, hoeven zij geen extra kosten te maken voor het jaarlijks waarmerken van de verslagstaten.

F (artikel 138)

Artikel 3:100 Wet op het financieel toezicht (Wft) beschrijft de gronden op basis waarvan de Nederlandsche Bank (DNB) een verklaring van geen bezwaar (vvgb) moet weigeren. In artikel 138 van het Besluit prudentiële regels (Bpr) is opgenomen welke gegevens en bescheiden een aanvrager of houder van een verklaring van geen bezwaar moet aanleveren bij een aanvraag voor een verklaring van geen bezwaar. Voorheen waren de weigeringsgronden, genoemd in artikel 3:100 Wft, en de informatie, bedoeld in artikel 138 Bpr, aan elkaar gelijkgeschakeld. Er was per weigeringsgrond die genoemd werd in artikel 3:100 Wft een corresponderende bepaling in artikel 138 Bpr waarin aangegeven werd dat een aanvrager of houder van een vvgb bepaalde gegevens of bescheiden moet aanleveren. Met de Wet implementatie richtlijn deelnemingen in de financiële sector¹³ is weliswaar artikel 3:100 Wft aangepast ter implementatie van die richtlijn, maar is niet het daarmee gelijkgeschakelde artikel 138 Bpr aangepast. De onderhavige wijziging herstelt de gelijkgeschakeling. Hiervoor wordt allereerst aan artikel 138 Bpr een onderdeel toegevoegd. Hiermee wordt een aanvrager of een houder van een verklaring van geen bezwaar (vvgb) verplicht om bescheiden aan te leveren waarmee DNB kan beoordelen of de financiële onderneming als gevolg van de gekwalificeerde deelneming zal kunnen blijven voldoen aan de prudentiële vereisten uit de Wft, zoals bedoeld in artikel 3:100, eerste lid, aanhef en onderdeel d, Wft. De bescheiden waaraan gedacht moet worden is bijvoorbeeld het ondernemingsplan. De Europese Toezichthoudende Autoriteiten (ESAs) geven in een gemeenschappelijk richtsnoer meer invulling aan wat voor een type bescheiden gevraagd en aangeleverd kunnen worden.¹⁴

Artikel 3:100, eerste lid, aanhef en onderdeel e, Wft voorziet in een grond voor het weigeren van een vvgb indien er vermoedens van witwassen of terrorismefinanciering zijn. Ten aanzien van deze grond is er geen apart subonderdeel opgenomen in artikel 138 Bpr met betrekking tot gegevensverstrekking. Een vermoeden van witwassen of terrorismefinanciering kan voortkomen uit aangeleverde gegevens tijdens het beoordelingsproces voor de vvgb, evaluaties, beoordelingen of rapporten die opgesteld zijn door bijvoorbeeld de Financial Action Task Force (FATF) en opstellers van

---

¹³ Stb. 2011, 206.

¹⁴ https://www.eiopa.europa.eu/system/files/2020-10/jc_gh_gls_nl.pdf.

standaarden met competenties op het gebied van witwassen van geld, basisdelicten voor het witwassen van geld en de bestrijding van de financiering van terrorisme, alsmede uit openbaar toegankelijke media.¹⁵ Wel is het mogelijk voor DNB om bij ontbrekende, onvolledige of onvoldoende informatie de aanvrager te verzoeken om aanvullende informatie aan te leveren. Dit wordt verduidelijkt door toevoeging van een vierde lid aan artikel 138 Bpr, op grond waarvan DNB andere gegevens kan verlangen indien die gegevens nodig zijn om te beoordelen of er sprake is van de omstandigheid als omschreven in artikel 3:100, eerste lid, aanhef en onderdeel e, Wft, op grond waarvan de vvgb moet worden geweigerd.

ARTIKEL III (Bbbfs)

Dit artikel wijzigt artikel 10 van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector (Bbbfs). Met de eerste wijzigingsopdracht wordt een nieuw derde lid ingevoegd dat regelt dat overtreding van artikel 1:104b Wft beboetbaar wordt gesteld. Dit artikel is met de Wijzigingswet financiële markten 2024 aan de Wft toegevoegd. Dit artikel expliciteert dat de houder van een vergunning zich dient te houden aan de voorschriften of beperkingen die daaraan zijn verbonden. De toezichthouders kunnen bij overtreding van dit artikel handhavend optreden, onder meer door het opleggen van een bestuurlijke boete.

Over het algemeen wordt de boetehoogte van een norm uit de Wft bepaald door het artikel en de bijbehorende boetecategorie toe te voegen aan de tabel in artikel 10 van het Bbbfs. Bij overtreding van voorschriften of beperkingen, en dus overtreding van artikel 1:104b, wordt de boetecategorie echter afgeleid van de geschonden 'hoofdnorm'. Met andere woorden: overtreding van artikel 1:104b is beboetbaar met dezelfde boetecategorie als het handelen zonder de betreffende beschikking.

Deze keuze is gemaakt omdat een vergunninghouder die bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen dient na te leven. Voor zover een vergunninghouder handelt in strijd met die voorschriften of beperkingen, handelt hij dus buiten zijn vergunning. Het is daarom gerechtvaardigd om voor de overtreding van een vergunningvoorschrift of -beperking dezelfde boetecategorie te hanteren als het handelen zonder de vergunning. Tegelijkertijd zal niet elk vergunningvoorschrift of -beperking even verstrekkend, en zal niet elke overtreding daarvan even ernstig zijn. De toezichthouder dient daarmee bij het bepalen van de boetehoogte rekening te houden. De norm die artikel 1:104b Wft stelt voor vergunningen geldt door de schakelbepalingen van art. 1:105 en 1:106a Wft ook voor voorschriften of beperkingen bij andere beschikkingen, zoals een verklaring van geen bezwaar, een ontheffing of een instemming. Ook het overtreden van voorschriften en beperkingen die aan zulke beschikkingen zijn verbonden is daarom in strijd met artikel 1:104b. Om die reden spreekt het voorgestelde derde lid van beschikkingen, en niet van vergunningen.

De tweede wijzigingsopdracht regelt de invoeging van artikel 1:77m Wft met bijbehorende boetecategorie 3 in de tabel met de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Algemeen deel. Artikel 1:77m Wft is met de Wijzigingswet financiële markten 2024 aan de Wft toegevoegd. Artikel 1:77m Wft regelt dat ten behoeve van het toezicht op de naleving van de verordening

---

¹⁵ https://www.eiopa.europa.eu/system/files/2020-10/jc_qh_gls_nl.pdf, p. 26.

crowdfundingdienstverleners voor bedrijven¹⁶ de toezichthouders beschikken over de in artikel 30, tweede lid van die verordening genoemde bevoegdheden. Het gaat onder andere om de bevoegdheid om onder bepaalde omstandigheden een crowdfundingaanbod of het verlenen van crowdfundingdiensten te schorsen of te verbieden. Op grond van artikel 39, eerste lid, onderdeel b, van de verordening crowdfundingdienstverleners voor bedrijven dient de toezichthouder een sanctie te kunnen opleggen indien een persoon niet meewerkt aan een verzoek van de toezichthouder overeenkomstig artikel 30 van de verordening. Door artikel 1:77m Wft – dat artikel 30 (deels) implementeert – op te nemen in het Bbbfs wordt bewerkstelligd dat de toezichthouder in lijn met artikel 39 van de verordening een bestuurlijke boete kan opleggen indien een persoon niet meewerkt aan een verzoek ingevolge artikel 1:77m. Er is gekozen om overtreding van artikel 1:77m in categorie 3 te plaatsen vanwege de ernst van de overtreding en het feit dat voor vergelijkbare overtredingen, zoals overtreding van artikelen 1:77c, 1:77d en 1:77f, eveneens categorie 3 geldt. Hoewel de verordening crowdfundingdienstverleners voor bedrijven een minder hoog boetemaximum vereist, staat artikel 39, derde lid, van die verordening lidstaten toe hogere boetemaxima te stellen.

De derde wijzigingsopdracht bevat wijzigingen in de tabel met de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen. In de aanduiding van artikel 4:33, eerste lid, vervalt het woord 'artikel', omdat artikelnummers in deze tabel niet vooraf worden gegaan door het woord 'artikel'. Verder worden het tweede en het derde lid van artikel 4:74b Wft aan de tabel toegevoegd, waarvoor net als voor artikel 4:74b, eerste lid, Wft de tweede boetecategorie gaat gelden. Dit als gevolg van de toevoeging van deze twee leden aan de bijlage bij artikel 1:80 Wft in de Wijzigingswet financiële markten 2022-II. Tot slot wordt de aanduiding van artikel 4:91l Wft met bijbehorende boetecategorie uit de tabel verwijderd omdat dit artikel is vervallen.

De vierde wijzigingsopdracht bevat wijzigingen in de tabel met de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder het Deel Gedragstoezicht financiële markten. In de opsomming vervalt bij artikel 5:32d Wft, het zevende lid met bijbehorende boetecategorie. Het zevende lid van artikel 5:32d Wft is vervallen met de Wijzigingswet financiële markten 2024. In dit lid is de plicht opgenomen om voorschriften verbonden aan een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in het artikel na te leven. Omdat de Wijzigingswet financiële markten 2024 in artikel 1:104b een algemene norm tot het naleven van beschikkingsvoorschriften en –beperkingen bevat, is de bijzondere norm van artikel 5:32d Wft overbodig geworden en kan tevens de beboetbaarstelling ervan vervallen.

De vijfde en zesde wijzigingsopdrachten bevatten wijzigingen van de tabel van artikel 10 Bbbfs die ziet op het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft. Met de vijfde wijzigingsopdracht wordt artikel 35g Bgfo met bijbehorende boetecategorie 2 ingevoegd in de opsomming. Artikel 35g Bgfo wordt met onderhavig besluit toegevoegd aan het Bgfo en heeft betrekking op de naleving van termijnen bij de behandeling van letselschade (zie artikel I, onderdeel C). De boetecategorie is bepaald naar de ernst van

---

¹⁶ Verordening (EU) 2020/1503 van het Europees Parlement en de Raad van 7 oktober 2020 betreffende Europese crowdfundingdienstverleners voor bedrijven en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/1129 en Richtlijn (EU) 2019/1937 (PbEU 2020, L 347)

de overtreding en sluit aan bij de categorieën die voor soortgelijke overtredingen gelden. Met de zesde wijzigingsopdracht vervalt het woord 'artikel' uit de opsomming bij artikel 81b en vervalt de artikelaanduiding van artikel 115ee, eerste tot en met derde lid, met bijbehorende boetecategorie omdat artikel 115ee reeds in de opsomming is opgenomen.

ARTIKEL IV (BuEUv)

A (artikel 7)

In de jaarlijkse wijzigingscyclus van de directie Financiële Markten zal een wetswijziging worden opgenomen waarmee artikel 1:96 Wft komt te vervallen. Artikel 1:96 Wft betreft de uitvoering van artikel 32, eerste lid, onderdeel i, van de prospectusverordening. Laatstgenoemde artikel voorziet in de bevoegdheid voor de toezichthouder openbaar te maken dat een uitgevende instelling, een aanbieder of een aanvrager van een toelating tot de handel op een gereguleerde markt niet aan zijn verplichtingen uit de verordening voldoet. In artikel 1:94, eerste lid, onder i, Wft is een algemene grondslag opgenomen om overtredingen openbaar te maken waarvoor dit ter uitvoering van een bindende EU-rechtshandeling bij algemene maatregel van bestuur is bepaald. Dit betreft de in artikel 7 van het BuEUv opgenomen verordeningen. Daarom kan artikel 1:96 Wft komen te vervallen. Op het moment dat artikel 1:96 Wft komt te vervallen, zal de prospectusverordening worden toegevoegd aan artikel 7 BuEUv.

B (bijlage 1)

Artikel 32 van de prospectusverordening is opgenomen in de bijlagen behorende bij de artikelen 4 en 5 van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten. Aangezien artikel 32 van de verordening een artikel betreft waarin is opgenomen over welke bevoegdheden een toezichthouder moet beschikken voor het toezicht uit hoofde van de verordening, is dit geen handhaafbaar artikel. Hiermee kan dit artikel in de bijlagen vervallen.

C (bijlage 3)

Artikel 1:87 geeft de toezichthouder de bevoegdheid om, in geval er een overtreding van een voorschrift dat op grond van artikel 1:81 beboetbaar is met een boete van de derde categorie is begaan, de overtreder of, indien de overtreding is begaan door een rechtspersoon, de natuurlijke personen die tot de betrokken gedraging opdracht hebben gegeven of daar feitelijk leiding aan hebben gegeven, de bevoegdheid ontzeggen om bij bepaalde financiële ondernemingen bepaalde functies uit te oefenen. In het vierde lid is een grondslag opgenomen om deze bevoegdheid bij AMvB te regelen indien een Europese verordening dat voorschrijft. Dit is voor een aantal verordeningen reeds gebeurd in artikel 6aa en bijlage 3 van het BuEUv. In de jaarlijkse wijzigingscyclus van de directie Financiële Markten zal een wetswijziging worden opgenomen waarmee "beheerder van een benchmarks als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel 6, van de verordening financiële benchmarks" komt te vervallen. Omdat de verordening verplicht dat de toezichthouder deze bevoegdheid heeft, is deze bevoegdheid toegevoegd aan bijlage 3 behorende bij artikel 6aa van het besluit.

ARTIKEL V (Implementatiebesluit registratie uiteindelijk belanghebbenden van trusts en soortgelijke juridische constructies)

Artikel 3 van het Implementatiebesluit registratie uiteindelijk belanghebbenden van trusts en soortgelijke juridische constructies geeft een viertal klassen waarin de omvang van het door een begunstigde (in de zin van artikel 3, eerste lid, onderdeel e, sub 4°, van het Uitvoeringsbesluit Wwft 2018) gehouden economisch belang dient te worden uitgedrukt. Met onderhavige wijziging van dit artikel wordt beoogd de reikwijdte van iedere klasse te verduidelijken.

ARTIKEL VI (Besluit melding zeggenschap en kapitaalbelang in uitgevende instellingen Wft)

Artikel 1a van het Besluit melding zeggenschap en kapitaalbelang in uitgevende instellingen Wft kan vervallen nu deze materie reeds geregeld is in de artikelen 5:33, eerste lid, onderdeel b, onder 4, en 5:45, tiende lid, Wft.

ARTIKEL VII (Uitvoeringsbesluit Wwft 2018)

Met de implementatie van de wijziging van de vierde anti-witwasrichtlijn¹⁷ zijn aanbieders van diensten voor het wisselen van virtuele valuta en fiduciaire valuta¹⁸ en aanbieders van bewaarportemonnees¹⁹ onder de reikwijdte van de vierde anti-witwasrichtlijn²⁰ gebracht. Hierbij geldt in de Nederlandse context dat deze partijen worden aangemerkt als "instelling" in de zin van de Wwft, en dat zij zich bij de Wwft-toezichthouder De Nederlandsche Bank (DNB)²¹ dienen te hebben geregistreerd om in of vanuit Nederland beroeps- of bedrijfsmatig genoemde diensten te mogen aanbieden.²²

Eén van de kernverplichtingen uit de Wwft betreft het melden van verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transacties.²³ Instellingen in de zin van de Wwft dienen ongebruikelijke transacties onverwijld nadat het ongebruikelijke karakter daarvan bekend is geworden, te melden aan de Financiële inlichtingen eenheid, de *Financial*

---

¹⁷ Richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU (*PbEU* 2018, L 156).

¹⁸ Natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen die beroeps- of bedrijfsmatig diensten voor het wisselen tussen virtuele valuta en fiduciaire valuta aanbieden (artikel 1a, vierde lid, onderdeel l, Wwft).

¹⁹ Natuurlijke personen, rechtspersonen of vennootschappen die beroeps- of bedrijfsmatig bewaarportemonnees aanbieden (artikel 1a, vierde lid, onderdeel m, Wwft).

²⁰ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (*PbEU* 2015, L 141).

²¹ Artikel 1d, eerste lid, onderdeel a, Wwft.

²² Artikel 23b Wwft.

²³ Artikel 2a, eerste lid, Wwft.

Intelligence Unit Nederland (FIU-NL).²⁴ Of een transactie²⁵ is aan te merken als ongebruikelijk dient een Wwft-instelling te beoordelen aan de hand van de indicatoren die zijn opgenomen in de bijlage bij het *Uitvoeringsbesluit Wwft 2018*. Die bijlage geeft per type Wwft-instelling een overzicht van de relevante indicatoren. De meeste van deze indicatoren zijn objectieve indicatoren. Objectieve indicatoren bevatten over het algemeen een (objectief) grensbedrag dat bepaalt wanneer een transactie moet worden gemeld bij de FIU-NL. Naast deze objectieve indicatoren geldt voor iedere Wwft-instelling dat een transactie als ongebruikelijk dient te worden aangemerkt indien de transactie de Wwft-instelling aanleiding geeft te veronderstellen dat die transactie verband kan houden met witwassen of terrorismefinanciering. Dit wordt ook wel de subjectieve indicator genoemd. Een Wwft-instelling zal daartoe zelf een beoordeling moeten maken waarbij geldt dat een vermoeden dat een transactie verband kan houden met witwassen of terrorismefinanciering reeds voldoende is.

De subjectieve indicator geldt uiteraard ook voor aanbieders van diensten voor het wisselen van virtuele valuta en fiduciaire valuta en aanbieders van bewaarportemonnees. Daarnaast gelden voor aanbieders van diensten voor het wisselen van virtuele valuta en fiduciaire valuta twee objectieve indicatoren, te weten (i) een transactie van een bedrag van €10.000,- of meer waarbij een omwisseling plaatsvindt tussen virtuele valuta en contante fiduciaire valuta, en (ii) een transactie van een bedrag van €15.000,- of meer. Voor aanbieders van bewaarportemonnees geldt naast de subjectieve indicator alleen de onder (ii) genoemde objectieve indicator.

Onderhavige wijziging ziet op schrapping van de onder (ii) genoemde objectieve indicator. Op grond van die objectieve indicator dienen aanbieders van diensten voor het wisselen van virtuele valuta en fiduciaire valuta en aanbieders van bewaarportemonnees elke transactie van minimaal €15.000,- bij de FIU-NL te melden als een ongebruikelijke transactie. Transacties van een bedrag van €15.000,- of meer komen veel voor door de sterke stijging van de waarde van sommige virtuele valuta ten opzichte van de waarde ten tijde van de invoering van deze objectieve indicator en door de volatiliteit van deze valuta. Daarnaast heeft zich een ontwikkeling voorgedaan waarin virtuele valuta niet als betaalmiddel gebruikt worden maar vaak (ook) voor beleggingsdoeleinden waarbij transacties van meer dan €15.000,- veel voorkomen. Dit heeft ervoor gezorgd dat deze objectieve indicator niet langer aansluit bij de praktijk. Het grote aantal transacties heeft geleid tot zeer veel meldingen bij de FIU-NL.²⁶ Deze meldingen blijken in de praktijk voor de opsporing weinig aanknopingspunten te bevatten voor nader onderzoek. Gezien het beperkte nut van deze objectieve indicator voor de (opsporings)praktijk, wordt deze objectieve indicator geschrapt. Dit vergroot het belang van de subjectieve indicator; aanbieders dienen zelf te beoordelen of zij aanleiding zien te veronderstellen dat een transactie verband kan houden met witwassen of terrorismefinanciering, ongeacht of die transactie meer of minder dan €15.000,- bedraagt. Meldingen op basis van de subjectieve indicator blijven daarmee van groot belang voor de (opsporings-)praktijk. Voor aanbieders van bewaarportemonnees zal door onderhavige wijziging alleen de subjectieve indicator blijven bestaan. Voor aanbieders van diensten voor het wisselen van virtuele valuta en fiduciaire valuta zal – naast de subjectieve indicator – de onder (i)

²⁴ Artikelen 2a, eerste lid, en 16, eerste lid, Wwft.

²⁵ Onder een "transactie" wordt verstaan: een handeling of samenstel van handelingen van of ten behoeve van een cliënt waarvan de instelling ten behoeve van haar dienstverlening aan die cliënt heeft kennisgenomen (artikel 1 Wwft).

²⁶ Zie hierover nader het Jaaroverzicht FIU-Nederland 2021 ([FIU-Nederland Jaaroverzicht 2021](#)).

genoemde objectieve indicatoren blijven bestaan (een transactie van een bedrag van €10.000,- of meer waarbij een omwisseling plaatsvindt tussen virtuele valuta en contante fiduciaire valuta).

De Minister van Financiën,